

VOIESCE SI VEI PUTÈ

	CAPIT. DIST.
PE ANU	LEI NOU 48 — 58
PE SEBE LUNI	" 24 — 29
PE TREI LUNI	" 12 — 16
PE CA LUNA	" 5 — 6
UNU ESENPLANU	24 BANI
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR.	20.
PENTRU AUSTRIA	FIOR. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

Articlele trămisse și nepublicate se voră arde. — Redactorul respunzător Eugeniu Carada.

LUMINÉZA-TE SI VEI FI

PENTRU ABONAMENTE, ANUNCIU și RECLAME A SE ADRESA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRATIUNEA
ZIARULUI *ROMANULU*, IN DISTRICTE LA CORRESPONDENȚI DIARIULUI și PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALLERGRAN
RUE DE L'ANCIENT COMEDIE NO. 5.
LINIA DE 30 LITERE 40 BANI
INSERTIUNI și RECLAME, LINIA 2 LEI NOU

ERATA.

In No. de eri sa omisă din greșală da se trece între secretarii biuroului Camerei și d. C. Grigorescu.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULU.

PARIS, 27 Ianuariu. Laguerriore printruă scrisore publicată în diariul *la France* dice că regretează condamnarea diarielor. Procesul, pentru diariile condamnate, este uă mică nenorocire, însă pentru guvernă a cesta este uă greșală pe care o deplângă spiritele înțelepte.

FLORENZA, 27 Ianuariu. Tote bioururile Camerei său declarată în favoarea proiectului de exerciții provizoriu pînă la sfîrșitul lui Februarie.

PARIS, 28 Ianuariu. *Monitorul* publică raportul asupra stării finanțelor, raportul consideră împrumutul de 440 milioane, necesar pentru a acoperi tote nevoiele. Conchide dicându că împrumutul împune sacrificie, dară *Terra* va căsiga cele mai bune garanție pentru pace, acele care rezultă din putere. Diariul *Patria*, deminte sgomotul asupra rechișării lui Bechet.

(Serviciul privat al *Monitorului*).

PARIS, 25 Ianuariu. Raportul către Senatul relativ la legea militară e considerat că uă opera de concordia și de sicuranță națională. Discuția începe Lună.

MADRID, 25 Ianuariu. Un decret regele acordă uă grăjă completă indivizilor compromiși în insurecțiunea din 1866-67.

FLORENZA, 25 Ianuariu. Regale plăca astă sără pentru Turin. Guvernul italianu a primit unu respuns satisfăcător la nota deputația guvernului spaniolu.

PARIS, 25 Ianuariu. Generariul Géneau a murit. Diarele acuse pentru publicarea ilicită a proceselor Camerei său condamnată la amendă de 1000 franci fiacă care său la sese luni de inchisore. — *Patria* dice că Francia invită curtea română într-un mod oficiosu nu încurajize uneltilor burbone.

LONDRA, 25 Ianuariu. — *Gazeta Pall Mall* dice că Francia și Austria vor numi insarcinări cu afaceri la București în locu de consuli generali.

FLORENZA, 25 Ianuariu. — Cameră deputaților a adoptat budgetul activu cu 202 voturi contra 87, precum și cele 17 capitole dărță din budgetul pasivu. Ministerul de finance anunță uă nouă operațiune pentru vînderea bunurilor eclesiastice cu 400 milioane. — Majoritatea biourilor respinge angheta asupra bătaiei de la Custozza. Interpelajunile lui Villa pentru numirea lui Gualterio ministrului alu caselor regelui său retrasă, pentru că ministrul nu voia se amestecă numele regelui în desbatere. — Propriu-jineană aboliționii consiliului sa respinsă de Cameră.

— Deputații Nicotera și Attană au avut unu duelu din cauza numirei lui Gualterio. Nicotera a fostă ușor rănită.

VIENA, 25 Ianuariu. — Se asicură că Rusia a adresată uă circulară puterilor, protestându pentru amorul său de pace, dicându că Rusia nu amenință pacea în nici uă parte.

PARIS, 26 Ianuariu. — *Patria* dice că raportul lui Magne asupra situației financiare, propune unu împrumutu fără a indica cifra nici timpul emisiunilor. Acela-să diariu crede că se va face unu împrumutu de 400 milioane. — *Francia* publică uă scrisore a lui Laguerriore care regretează condamnarea diarielor. Tote spiritele sanetose deplângă astă condamnare ca uă greșală a guvernului. Pentru a o repară, guvernul trebuia se propune articole adiționale la legea asupra presei.

ATHENA, 26 Ianuariu. — Mai multe schimbări său operată în funcțiunile înalte. Komanduros și Bulgarii voru conduce oposiția în Cameră contra ministerului.

CONSTANTINOPOLE, 26 Ianuariu. — Fuad pașa sa retrasă demisia. Ion Dolgani, fratele ministrului, sa numită ministrul alu Greciei pe lingă portă. — Sgomotul circula că uă armătă de observație, sub comanda lui Fuad pașa, va fi concentrată la frontieră grecească, muntegrenă, serbă și erzegovină.

VIENA, 26 Ianuariu. — Gazeta oficiale aminte autoritaților din Galicia și din Bucovina că Israelii, în virtutea legii fundamentale din 21 Decembrie, au dreptul de a avea proprietăți fonciare.

ROMA, 26 Ianuariu. — Se anunță că Papa va face uă alocuție asupra concordatului cu Austria.

București 16
28 Căbindariu.

In Epistola publicată eri în *Romanul*, d. Vasile Boerescu, dice că, de și *Terra* a fost declarat de mai multe ori că domnia sa este cu totul străină redacțiunii săle, totu și noi amă remasă în erore a călău cred că facându parte din disa redacțiune.

Terra a declarat de mai multe ori, să spune chiaru adă, că nu facă parte din Redacțiunea iei de către cel trei, a căroru nume este în capulu diariului. Cine însă nu înțelege că oră cătu de mare să crede că este acea treime, nimene nu arătă însenmătate diariului, dacă elu n'ar fi organul unei partite înțegre, fiă cea vechiă, așa precum fusese pîn'aci, fiă cea reformată „spontană și prin futușiasm necugetată” la 1. Noembru 1867. Diariul *Terra* darău, avu și are însenmătate numai fiindu organul unei partite, astu-precum săa fostă anunțiată în antroul său număr, și din care, ajuncă săa parte și d. V. Boerescu. Adă, numai domnia sea fațe cunoscută, că diariul *Terra* nu reprezintă „ideile și principiile” domniei-săle, și prin urmare acumă numai pote cere cu dreptu cuvântu alu sterge din lista asociațiunii de la 1. Noembru.

Boeril de la *Terra* (afară de d. Boerescu) a publicată că și-a arătit suptu titlul: *Critica Mesagiului*. Acestei diarii, mai repetău, reprezentându partita cea vechiă s'associațiunea de la 1. Noembru, reprezentându partea drăptă a Camerei și a Senatului, avemă datoria se dănu să se susțină de la 1. Noembru. Deși elu (guvernul) are în Cameră uă majoritate gata, pote a trece cu buretele asupra tutură a cestor acte, elu a preferat să le lasă în tăcere, de cătu a primi unu bilu de indemnitate, din căsă, mai cu sémă, c'acestă mesagiul este redactat pentru ochii publicului european și că elu trebuea prin urmare se'nfăcăze lucrurile suptu uă facă cu totul alta, adică acoperite de unu vălu.

Aci ca pretutindine, totu prin logică pecătuiusă ilustru nostru protivnic. Care guvernă pote prefera tăcere, unu bilu de indemnitate? Nicu unul, căci toți sci că este mai bine a spăla săa curățana de cătu a o lăsa se prină numai posibilită. Bilul de indemnitate este preferabile și pentru străinătate, căci atunci unu guvernă este tare c'andu îndură tote lovirile și națiunea se dechiară că ele suntă neadeverate. Săi darău nesciintă, pasiune.

După aceasta critica vine la cuvintele următoare din Mesagiul:

„Ve-șă sci de trebeu se-lu sprijini cu tăria, său de trebeu se-șă de semnătate că.”

„Intrebău, dică cei din drăptă, care este înțesul lor? Mesagiulă sindică, a pune pe Reprezentanța națională, în alternativă său d'a sprijini pe Ministeriu, și âncă cu tăria, său d'a-șă desemne alte că pentru a cărmui. Acăsta pare a fi unu ultimatum. Prin elu se tăgăduiesc

Parlamentul, ori ce inițiativă, ori ce altă lucrare eșă din cercul trasu de dinșul. Se sciă darău bine Reprezentanța națională că ea a fostă convocată astă dată pentru a sprijini

pe ministeru, său, dacă programă se nu va plăcea, se i se traseze unu altul pe care elu se va înșarcina, d'ală escută, darău nu și d'a resturna ministerul actual, care se vede că se consideră ca inamibile.”

Dorință mărturită cu franchieajă da veni la putere săa dissolve Adunarea, împinse pe onorații nostru protivnic, cuă repediție crescătoare pe treptele pecăturilor. Cumă?

Trecându acumă la partea morală, ce găsimu în acăstă acușare? Că cel din partea drăptă a Camerei, nu cred că simțimintele de datorie, amórea patriei, și interesul publicu pote face pe aleșii națiunii a se smulge din sénul său familie, în anteile dile ale anului, a înfrunta ar confine altu ceva de cătu amintirea, că nu vea veni în c'andu rândul d'a mai guverna tăra?

După noă, ilustru protivnic, omul de Statu are principiile săle, ideile săle proprii. Căndu acele principiile suntă săle națiunii, atunci ea susține cu tăria pe ministru carle reprezintă; căndu se osebescu, ministerul este respinsu.

Asemene, după noă, omul de statu are sistema sea d'a aplica principiile cărora elu se devotă. Căndu acele principiile suntă devotați cătu și sistema loru de aplicare a acelor principiile, ramane acumă ca reprezentanții națiunii său se susție cu tăria guvernului, său se-i desemne alte că, se spue că suntă principiile loru, care este sistema de aplicare ce el o găsește mai bună.

Acăsta este sistema constituțională. Căndu Camera apróbă principiile, căile pe care merge guvernul său susține cu tăria; căndu nu apróbă, ea desemnă căile ce le crede mai bune sătunc Ministerul se retrage, său face apelul d'a dreptul la națiune.

Voiști ore, ilustru omen de Statu, ca n' viitoru ca și n' trecutu ministerul se intre și se ișă, fără ca nimeni se nu scie de ce a'u venit și de ce său dusă? Voiști perpetuarea politicei unu placu, a intrigilor de culise, a capriciilor, éru nu politica principiilor? Nu nu mai voiști acea politică și dacea-a susținătă frasea din Mesagiul ce voi critica.

„Vedem, dică protivnicu nostri, că cabinetul a pusă în gura Domnitorului cuvântul de „Guvernul meu.” Acăsta locuțione se intrebuită în statele unde responsabilitatea aternă de suveranu, ca în Francia, Russia și America; său în Statele caru se bucură de sistema reprezentativă, ca Anglia, Prussia, Spania și n' care predomină dreptul divinită. In Statele constituționale, ca Belgia, suveranul care tiene corona de la popor, vorbesce în numele ministerului său, care singură este responsabile, precumă acestu din urmă vorbesce în numele său propriu fără a măsteca numele Suveranul.”

Suntă nouă, cu totul nouă cei de la *Terra*, în regimile constituționale, și dacea-a se potințescu astăfăt la fiacă pasă ce se ncercă a face p'acestă terămă.

Dară ce este ore ministerul și ce este, guvernul? Si cumă face-șă a cunoște nici chiar acea renumită masină a guvernământului constituțional, căre a facută atăta sgo-motu în Francia suptu Ludovic Filip? „Prințipele domnesce darău nu guvernă.” Ministerul nu administra numai, ci și guvernă, și prin cele vechiză că guvernarea se facă conformă pactului sociale, legii constitutive de unde derivă și puterea executivă și puterea legis-

lativă. A dice darău, guvernul meu, este a vorbi în limba ortodoxă a constituționalismului, si numai pasiunea și nesciintă potă critica a cestu limbajiu. Totu asemenea nesciintă și pasiunea a putut face pe cei de la *Terra* a critica pe guvernă, pe ministru că mai în totă acelătate loru este numele Domnitorelor, se vorbesce de dorință și voia Domnitorelor. „Darău n'ăci că tu voi înșii-vă și totu în acel numeru următoarele line ale d-lui Hello:

„Nu e de locu uă neconsecință d'abate blamul de la persoana principală s'ălu lăsa primitoru alu dorințelor poporului; constituționea se întăresce cu amorul ce asicură Regelui creată de dinsa. Reul său de la tine, binele va fi de la mine, dicea Carol I, regele Angliei lui Strafford.”

Astă-felu darău ministerul actual, vorbesc de dorință și de voia Domnitorelor, pentru totu ce este bine, pentru totu ce pote întări Constituționea și Statul Română, atragându-ri amórea națiunii. Astă-felu ministerul actual dechiară neconvenientă că totu ce este bună, mare nobile și naționale, decurge de la dorință și de la voia Domnitorelor. Nu ve place acăsta, o declară, o recunoște și ve mulțamim de declarare, căci d'astă dată celu pucinu națiunea va dice c'au răsuță dreptate căndu diseră că „pecătușii prin uă mare franchia.”

CARACTERULU

NAȚIONALITĂȚII ROMANE

CA

BASEA LEGISLAȚIUNEI SELE.

IV.

Deși abundanță materialelor documentale, ralative la istoria Transilvaniei, lesne ne-ar permite a mai largi cadrul esemplelor, totuși, credându că faptele cele autentică, aduse deja mai susă, suntă chiar ele-singure p'ădestule spre definitiva stabilire a adevărului, noă lăsăm acumă de uă camdată în latură pe frații nostri din Ardélă, pentru a întorce privirile în partea Moldovei și a Tărei Românescă.

Multe crudimori obibile și monstruoase său comisă în diferite timpuri pe întinsul spațiu de pământu, asternutu la mișlocu între cele duo localități estreme omonime, între Cernăuțul moldovenescu și între Cernăuțul muntenescu. Noă nu vorbim aici despre acelă scene săngerăsoare, fără că este imposibilă uă bătălia său uă luptă francă între doi adversari porniști unul asupra altuia cu arma în mâna. Nu! asemene momente de fură fiindu nesciințe universale ale principiului de a se conserva contra isbirii unu atacu său de a se irita în fața rezistenței, nu potă arunca cea mai mică umbră în defavoarea modernității unu individu și cu atâtă mai multă a unei naționalități. Crudimori, despre care vorbim noă, suntă anume acelă esecutate cu sănge rece, cu premeditațione, fără bătălia, fără luptă, fără atacu, fără rezistență; în fine, mai multă său mai puținu, pe scară mai mare său mai mică, ceva-în felul măcelului de la St. Barthélémi și a Vesprelor Siciliane.

Amă definită ideia noastră, și acum trebue se mai repetău âncă uădată, cu totă părerea de reu, că istoria

Moldovei și a Terei Românești este plină pînă la vîrful de fapte de a cestă natură. Cine însă fostău autori lor? uneori principit, adeseori boerii, unii și alții susținuți de cătră slugile lor, nici uădată însă națiunea română, nici uădată poporul română, nici uădată acele glote române, alii cărora aspectul giganticu pote speria numai dîră pe aceia ce nu cunoscă divina bunătate a colosului, său cari nu voiescă s'ocunoască, fiind decișt alii caloani cu orice preț pentru, nescă meschine și egoiste interese personale și de clică.

Când Tegeșu măcelăria pe nobili și pe plugari, pe bogăți și pe săraci, pe străini și pe pămîneni, pe șopești și pe soli; acestă turbare individuală a unui despotu sără frêu, nu putea îngri cătu-și de puină caracterul celu ultra-moderatul al naționalității noastre, precumă esistința unei case de nebună nu îngresce starea mentală a unui oraș.

Totu de acestă specie suntu omurile cele cumplite, ce zacă ca uă pată neștersă pe istoria Lăpușneanu, a lui Mircea II, a lui Mihnea Turcitul, etc., sără ca se fiă datu cu-va-și dreptul de a impuna poporul romanesc altu ce-va, de cătu numai nenorocirea de a fi posedat și elu ca altu vre cătă-va Tiberi, Neroni și Caligula!

Cătu privesce crudiile boeresci, cari de cele mai multe ori întreceau în fineță și în perfidie chiaru pe a cele domnesci, apoi ne va ajunge a cito aci propriele cuvinte ale cronicanilor moldoveni și munteni, pentru ca astă-felu orice cine se se pote încredința în cunoștință de caușă despre absoluta neutralitate a națiunii române în vîrtejul bacchanelelor aristocratice.

Povestindu mórtea lui vodă Stefanu Locustă, analistul Urechi se exprimă în următorul modu: „Său vorovită uă séma de boer din curtea lui, anume Gănescu și Arbușci, și la asternutul lui, unde „odihnia, lău omorită în cetatea Sucevei. Eră începutura acestui „lucru urită și necuviosu s'a făcută „de la Mihulă hatmanul și de la „Trotușenii logofetul, cari s'a vo-rovită întrău séră, ca nescă tirani „și lupi turbati, se vîneze óia cea „nezlobivă (nereutaciósă), adecă pre „Stefanu vodă, și dându invățătură „slugiloru séle, ca toți se se intrar-meze, și punendu-le și jurămîntu „ca se le fiă cu dreptate, s'a por-nită cu toți, și intr'unu foisoru „susu in cetate, unde odihnia, ari „risipită usa, și nescindu Stefanu „vodă nemică de acesta, s'a sculatul „fiindu numai cu cămeșa, eră el „cu toți ca nescă lei sălbateci ari „năvălită asupra, și multe rane fă-cându lău omorită...“¹⁾

Vă intrebău acuma, dacă pote fi responsabile naționalitatea româna pentru uă crimă oribile, daru pe care, după mărturea cea mai lămurită a însu-și cronicanului, ari comiso numai „uă séma de boer“, în-tovărășită numai de „slugile lor“, adecă, vorbindu în stilul modernu, a comiso curat și simplu numai „uă partită boerescă“, sără nici unu amestecu de alte elemente?

Relatându catastrofa unu altu principe din aceiașă epocă, anume Stefanu fiul lui Petru Rareșu, analistul Urechi dice de asemenea sîrte limpede, că „boerii lău omorită“²⁾, de și se încercă totu d'uă dată a scusa fapta prin „nevoie terel“, cea-a ce dacă ar fi adeverată, n-ar servi de cătu numai a proba tocmai moderatiunea cea proverbială a acestei blânde terre, care, ori cătu de asuprită, totu-și răbdă în tăcere și

se ținea la uă parte, în cătu a trebuită ca cufile boeresci se se însarcineze cu vindictă publică!

Trecându acumă la cronica muntenescă, vomă alege érașt vre căteva exemple mai clare și mai decisive, cumă națiunea română na participatu nici uă dată la inaltele opere, (les hautes œuvres), ale caileloru din clasa cea feudală, pe cari îi însoriau în acestă carieră numai „slugile“ lor, adecă „boerii cel nou“, după limbajul actualu Vintilă-vodă!

Supt anulă 1529 analele muntenesci, narându revolta vornicului Négoe și a postnicului Drăganu contra lui Radu de la Afumaș, urmăză asa: „cându a fostă Radulă Vodă în orașu în Râmnicu, eră boerii ari adjunsu pe Radulă Vodă de lău legătu și i-ău tăiatu capul, și lui și fiu-seu“¹⁾. A legă pe unu domnă prin surprindere, mai cu séma pe unu domnă viteză și patriotu, precumă era Radu de la Afumaș; alii măcelării sără milă; a nu cruta nici măcaru pe fiul său; o! nici uă dată poporul română, glota, opinca, masele cele brute, naă cădută în țerele nóstre atâtă de josu, și de aceea cătă se constată numai nescă fapte isolate.

„Poporul, — dice ilustrul Italianu, — nu imagină decătu numai acea-a ce este conformu cu realitatea.“ Din acestu punctu de vedere, balada despre „Mihu din codrul Cobiu“ este uă imagine fidelă și prejosă a caracterulu naționalității române, a căria providențială moderatiune nu se desmîntă chiaru în mișlocul pădurii!

După ce amu probată, că gîndirea română nu pote fi încriminată nici măcaru în parte pentru grozavele crudiile domnesci și boeresci, ce aă mănjită în cursu de seclu cu sîrde de sânge paginile analelorui Moldovei și ale Terei Românești, analistul muntenescu adnoteză următoarele: „Să dusu Vintilă vodă la Craiova se vîneze cerbi peste „Jiu, și s'a sfătuină Vintilă vodă „cu ómeni lui de taînă se tăie alii „boeri, eră boerii s'a gătitu ei de „a nu lăsa uă umbră de bănuială în ma-lul Jiuul.“⁽¹⁾

In acestu ultimă casu, ucigașii se pară la prima vedere scusabili prin necesitatea de a înălatura pericolul proprietelor lor capete, tăiând în pripă pe Vintilă-vodă. Se ne intrebău însă, de ce trebua ore neapăratu, ca ei se mărgă la vînătore, de vreme ce sciau, că acolo li se prepară uă cursă de mórte? S'apoi întocmai în poziunea acelorui boer, ba chiaru în acela-șu seclu, sa aflată uădată unu simplu omu din poporū, unu feranu, unu hăducu de pădure, și etă ascultați, în ce modu mintea cea curată românescă a deslegat cestiunea, dacă este său dacă nu este permisă a ucide pe acel, ce ne amenință cu peirea pe noi-însine.

Stefanu Surdulă, carele domni în Munenia cu unu anu său duoă înainte de Michaiu Vitezul, făcea totu silințele séle pentru a pune mâna pe unu hoțu de la Oltu, grôza drumașiloru, numită Mihu din codrul Cobiu. S'a întemplată însă, cu totul din contra, că banditul a prinsu elu pe vodă, și antica baladă poporariă muntenescă povestesc în următorul chipu acesta ciudată intîlnire:

„Si cumu sta, si cumu dicea, „Uă frunză de fagă smuncia, „Si ntre buze o punea „Si suna hoțu din ea. „Frunza n patru că plesnia, „Codrul negru cloicotia, „Dună lungă chiotu chiotia, „Dună greu tropotu tropotia, „Si împrejurule d'ă dată „Se ivia uă mândra cétă, „Uă cétă de voineci. „Lotri, pușiori de zmei, „Cu căciule stogosiate, „Cu kebe roșii pe spate, „Si musteji de varvaricu „Cumă stă bine la voinicu. „Lengă elu cătu și zăria, „Mihu astă-felu le grăia: „— Frații mei, nefeli mei, „Lotri, pușiori de zmei! „Ilu vedeti voi pe astu omu? „Elu e mare, căci e Domnū, „Daru cătu e de Domnū și mare. „Minte cîptă ană mare!

¹⁾ Letopis, t. I, p. 167.
²⁾ Magazinu istoricu, 1, 4, p. 271.
³⁾ Ibid., p. 175.

„Hai, copii, de miș luai, „Prin săbii selu fluturași, „Daru nemicu se nu'i stricăți, „Cale bună se'i lăsați; „Că de' Domnul priceputu, „E destulă cătă-a văduțu, „Ca se aje, ca se scie, „Că Mihulă nu'i de glumiă!“

Confruntați acumă acestă cavalerescă ressunare a mojicului română contra lui Stefanu Surdulă cu ressunarea cea boerescă contra lui Vintilă-vodă!

Se nu ni se respundă, cumă uă baladă poporariă, fiă cătu de vechiă, fiă cătu de frumosă, totuși nu este uă istoriă. In unele casuri totuști documentele cele scrise suntu de parte de a prezinta suprema importanță și chiaru veracitatea cea factică a unui cântecu betrănescu. Nu suntu ești, care o observă pentru prima oară, deși adeverurile speculative nu au trebună de a se baza pe autoritate.

Marele Vico, creatorul filosofiei istoriei, a spusă dejă este acumă unu secul și jumătate, că poesia poporariă are avantajul de a zugrăvi caracterulu unei națiuni întregi, pe căndu cronicile constată numai nescă fapte isolate. „Poporul, — dice ilustrul Italianu, — nu imagină decătu numai acea-a ce este conformu cu realitatea.“ Din acestu punctu de vedere, balada despre „Mihu din codrul Cobiu“ este uă imagine fidelă și prejosă a caracterulu naționalității române, a căria providențială moderatiune nu se desmîntă chiaru în mișlocul pădurii!

După ce amu probată, că gîndirea română nu pote fi încriminată nici măcaru în parte pentru grozavele crudiile domnesci și boeresci, ce aă mănjită în cursu de seclu cu sîrde de sânge paginile analelorui Moldovei și ale Terei Românești, ne ramane acumă a desfășura de naintea ochiloru națiunei acele casuri, în cari însu-și poporul română așia pe scena istoriei, mișcându-se puternică unu șeiu alii vindictei posomorită, indignat, murmurător caundele oceanului, daru totu déuna moderat, moderat mai pre susu de tōte, moderat peste măsură...

B. P. HAJDEU.

ADUNAREA DEPUTATILORU

Sedința de la 16 Ianuarii 1868.

Președinția d-lui Fétu.

Se citesc sumariul sedinței, de la 15 și se adoptă.

D. Aleșandru Lahovari. Demisionă din postul de secretar, din cauza profesiei sale de avocat.

D. Princu secretarul anunță alegerea bioului senatului.

Se citesc două cereri de împărtinenit, și cererea de uă bursă se trimite la secțiuni.

D. Popasu depeșeză Camerii, cerându a se acorda dreptul de apărare pentru dacea să în judecată înaintea Camerii.

Asemenea se citesc și adresa guvernului pentru cererea D-lui în judecată. Se trimite la secțiune.

Se citește uă cerere de congediu a D-lui Mitică Ghica și Holban care suntu înșarcinat de guvern în comisie în afacerea spitalului.

Se citesc mesagiul pentru votarea veniturilor și ordonanțarea cheltuielilor până la votarea bugetului.

D. A. Cociu, cere ca guvernul se le urmeze fară a se trămite la secțiune căci le gea ilu autorisă.

Se decide a se trămite la comisiunea financiară.

Se citesc ordinea dilei.

Raportul colegiului I, III, la Covurlui, na venit.

Se cere ca Camera se decidă numerul comisarilor ce voru avea a forma anchetă parlamentară în privința alegătorilor colegiului IV de Vlașca, și se adoptă numărul de 3. Se procede la votu și rezultatul e călău următor:

Votanii 89
Majoritatea absolută 45

G. Petrescu voturi 45
C. Racoviță 45
Boicea Radian 47

D. ministrul lucrărilor publice, cere ca comisiunea financiară se se ocupe de urgență de cele cuprinse în mesagiul prin care se cere votul asupra ordonanțării veniturilor și cheltuielilor.

Se decide apoi a se alege 7 membri în comisiunea financiară, și procedându-se la votu se obține rezultatul următor:

Votanii	93
Majoritatea absolută	49
D. Ghica	91
Negură	90
Arghiropolu	83
Mehedințianu	88
Buesu	69
Cogălnicianu	91
Chițu	63

D. Min. de Interne. Dice că la formarea curju de conturi, sa pusă duoi membrii mai mulți pentru unu termen de doi ani. La finitul termenului pentru care său pusă, guvernul să găsă în imposibilitate de a-i elmina din cauza lucrărilor ce nu erau terminante; camera a mai prelungit atunci termenul pînă la 31 Decembrie trecută, daru eliminarea căndu se să nu se decisă, și Proiectul de lege pentru eliminare, nu se priimită de Senatul, care a decisă ca acesta se se facă în unire cu Senatul. Acestu amendamentul alii Senatul se află la biurou, si căre ca camera de urgență se decida în acestă cestiu.

Pote, dice d. ministru Brățianu ca camera se aducă chiar modificări legii, fiind trebună de mai mulți referendumi pentru mersul lucrărilor. Apoi, dice d. Ministrul, că ca deputat aduce aminte camerii și pune în vedere ei, procedarea trecută, că lucrarea în secțiuni era ca uă lucrare de comisiune specială, căci ele, discutându nu numai în fond dar și în tōte amenuntele unu proiectu facea se se pără astă-felu timpul.

Lucrările Secțiunii, suntu scurte, ele dau uă opinione eră nu elaboră proiectul de lege. Astă-felu se face în tōte camerile din Stațeile constituționale, și astă-felu aru trebui se urmări și noi ca se căstigănu timpul.

Cere apoi ca mai anteriu se se pue la ordinea dilei, acestă cestiu pentru măine, și acumă răgă pe Cameră ca comisiunea financiară se trăceă în altă Cameră, unde se se ocupe de urgență cu proiectul de percepea veniturilor și de ordonanțarea cheltuielilor, pînă la votarea bugetului, după cumă se cerută de guvern.

Sedința se suspendă și se procede la votarea comitetului ce trebuie a cerceta alegerea d-lui G. Căță Niculescu, și se alegă:

DD. Fălcioianu.
Suciu.
Holban.

D. Min. de Interne. Cere ca să se numește după lege doi membri din cameră cari împreună cu unu membru de la curtea de conturi și unul din camera de comerciu, să procădă împreună cu ministerul de finanțe la regularea embaticurilor și vinderea proprietăților statului, autorisate prin votul camerei.

D. Holban. Cere ca acesta cestiu să se amine, ca acea lege să se pote modifica.

D. Ministrul de Interne. Arată că proiectul de modificare al acei legi, e gata, dar că a cesta nu pote opri pe cameră de a complecta comisiunea, căci acelui proiectu privesc mai mulți vîngărea proprietăților statului de căt curat embaticurile; cumpărătorii acceptă și lucrările pregătitorii fiindu de mai multe specii trebue ca comitetul să pregătesc toate lucrările necesare, căci suntu multe proprietăți ce statul nici scie că suntu ale sale. Prin urmare cere să se numește cătă mai curându membri, ca se nu se aducă prea mare întârziere lucrărilor.

Promite însă a nu vinde nimicu pénă nu va aduce proiectul de modificare în cameră, ca să se se aprobe.

D. Negură. Crede că trebuie se mai amâne, căci suntu mulți deputați, care neîndrăgiu votul vostru regrețe ce se facă în trecut.

D. Gheorghiu cere se se presinte darea de sémă de cumă să intrebuiște banii și a facătă la 1 Iuliu 68, și d-lui Gheorghiu voiesce a se face că nu se face niciată.

Voiu aduce și aceste dări de sémă, daru scie Camera că acesta operațiune se face în lună intregi de către Curtea de conturi, însă suntu cheltuieli care potu atrage atenționea Camerii, pentru care guvernul pote să-i dea banii.

Căndu mi se va face asemenea întârziere, voiu vedea ce voiu avea a face. Căndu pentru eserțiu lui 68 budgetele suntu făcute și date a se tipări, dar pentru cele ale lui 69, pénă nu vomă vedea în ce dispoziții se află camera la discuția celor pe

nisteriul na putută se facă în lipsă de cameră nici uă cheltuielă pentru lucrările pre-gătitorie.

D. P. Mavrogeni. Dice că d. ministru are cuvență a cere complectarea comisi, daru atrage băg

Altu-selui aru si sa ve arunci pulbere in ochi, dandu-ve budgete cu doue titlule. Sunti modificari care ar putea schimba cifra cheltuielor, si pina ce bugetul pe 68 nu se va discuta, precum si legile finantiale ce mai suntu a se face nu putem da Camerii bugetele pe 1869. (Se inchide discutiunea).

Se ia in considerare proiectul de lege pentru ordonanta cheltuielor si stranga veniturilor pe anul curent pina la votarea bugetelor.

D. Ministrul Brătianu. Dice ca spera ca Camera va vota in curient bugetul, ca se scota finantele din stocul lor anormala si de aceea a derat la termenul de trei luni, cum sa modifica de comisie.

Se citesc articolele proiectului de lege si se privesc.

Se pune la votu proiectul in totalu si a semnarea se privesc, cu 72 bile albe, contra 2 negre.

Sedinta se arda amanandu-se cea viitora pe manea +7 corent.

Brăila, 6 Ianuariu 1868.

D-lui Redactore alu diariului ROMANULU.

Domnule,

Diariul Terra in No. de la 29 Decembrie printun articol subsemnat de d. N. Blaremburg alerga ca d. Al. Giani va fi avutu ordinu a revisui tribunalul Brăila, ce am onore a prosee; si fiindu ca u asemenea alegajune nu poate avea altu sensu de catu ca subsrisul si colegii sei au fostu puși in posigune a susin candidatura de deputu a d-lui Giani si a combatte pe acea-a a d-lui Blaremburg, me simtu datoru penru demnitatea tribunalului Brăila, a protesta contra aserjionilor d-lui Blaremburg cari suntu cu totul nefonde; caici nu numai d. Giani nu avutu nici unu ordinu de revisuire, daru nici chiaru nam auditu de acesta, si nici, in totu timpul catu d. Giani a statu in Brăila nu l' am vedutu, cu tote ca am onore a avea cunojența d-sela, anca de mai multu timp. Fi forte sicur d-nu Blaremburg ca nici am susinutu candidatura d-lui Giani nici am combattutu pe a d-sela.

Domnule Redactore, nrasu si cerutu buna vnuia d-vostre de a v' ocupu diariul cu acesta protestare dacă aserjionile d-lui Blaremburg nu si ibitul in demnitatea mea de magistratu, lasandu se se inteqlega ca prin modu de revisuire nrasu si intimidat a m' abate de la datorile mele, pe cindu din contra nu numai revisuirea tribunalului, care mi ar face onore, nu mar intimida, daru nici chiaru destituirea nu me poate face armi sacrificia conchintia si datoria mea de magistratu, pe cari nici uadat nu le am pus in eserjionul luptelor politice.

In considerarea tutelor acestora, protestandu contra alegajunei d-lui Blaremburg, v' rog se bine-voiti a le da publicitate, adaugandu totu de uadat cdin causa bolei am intordiatu pina acum.

V' rog, d-le Redactore, si cu acesta oca-siune a primi asicurarea prea osebiei mele consideratiuni.

C. N. Vericianu.

SCOLA PEDAGOGICA.

Privindu seriosu lucrurile petrecute in Romania, vedem ca sa discutat dela 1859 incotru discutandu-se idei mari, sisteme se-ductore, programe peste programe si din tote nimihi aplicat pentru desvoltarea morală si fizica a națiunii.

Veduram sucedandu-se mai toti omeni cari au u reputațune de capacitate, aspetraramu in desertu se vedem ceva imbutatirii reale, caici toti se intrecut in a produce complicari, amestecu, confusione, ingreandu din ce in ce mai multu pe terani, fiindu ca tote ce sa facutu rele sau pravaliu numai asupra loru.

Sa adaugam si sa măritu gradat birul, suptu pretestu de desvoltare si ameliorari naționali, fara se li se dea ceva in schimb. Li sau luatu neintreruptu banii, banii pentru scole, banii pentru poduri si drumuri si nuli sa datu de catu cateva scole in bugetu numai, si revisori cu lefuri si diurne spre a se plimba cu fală prin teră.

Abia de cateva luni, multamită Suveranul nostru si guvernul actualu, se intenția scola pedagogică, pepiniera cea mai salutarie pentru invetătura poporului.

In acesta scola se aducu tineri de terani si preoți de teră, de prin totu unghiuile terei, spre a se adăpa de totu cunojențele usuale si după terminarea cursurilor se intrebat invetători sătesci la căminurile loru. Acestoru tineri li se dă tote trebuniosele de la Statu.

Scola pedagogică, seu scola primă normală, organizată si susinută acumu din ajutorile bănești ale Măriei Sélé Carol I si condusă de puternicul concursu alu d-lor Urechia si Davila, cari scimă ca lupu spre a se înșină acesta scola, va fi inceputul si adeveratul focar de lumină pentru națiunea română; fiindu ca civilizația nu esistă cindu se concentra la unu numeru limitat de burzezi (după cumu era la cel vechi, unde societatea era compusă din cătiva domni seu stăpini si toti cei-alii erau ignoranți, slugi si sclavi) care sistemă domină astăzi in Statele ca Turcia, Rusia, China etc. ci din contra, cindu cultura, sciințe si artele petrandu fara stăvila si se desvoltă gradat, conform cu interesele loru in masa poporului, care este baza Statelor civilizate de astăzi.

Noi vedem in acesta scola, cumu sa organizat, progresul națiunei române, conduindu-o rapede, cu necesitatile si aptitudinea ei, la desvoltarea si cultura unu Statu civilizat.

Terminandu, multamescu cu respectu si din animă Măriei Sélé Domnitorului, d-lor Urechia, Aleandrescu Urechia si Davila precum si d-lor profesori cari sva intrebatu a da lecții gratis la acesta scola, care are de scopu a planta semenă adeveratei civilizații in Romania.

Plugarul Niculcea.

D-lui Redactore alu diariului ROMANULU.

Domnule,

Una din foile publice ale capitalii, iuserându, suntu ceteva gile, in colonele sele, unu ordindu vanei de Bucuresci de către Direcția generală a vănilor, acusa indirectu pe acestu oficiu da face favoruri in pre-judiciul intereselor tesaurului s. a.

Expunere sinceră a afaceri care a datu locu la ordinul publicat este de ajunsu pentru a dovedi ca acusajunele aduse administratiunei centrale a vănilor suntu, celu mai puințu, nedrepte; ca șefu alu acestei administratiuni ram credutu datoru a face in scurtu u asemenea espunere, si am onore a v' cere pentru dinsa unu locu in diariul domniei-vostre, totu déuna deschisu a celor cari voescu a restabili adeverul. Mai inainte insa da areta șaptele, tmi permitu a ruga pe autorul articolului care a servit de cadru ordinul direcționei generale a vănilor, da primi expresiunea admiraționei mele pentru dibacie cu care a sciu se presinte, ca facutu astăzi, u lucrare care datează de unu anu aprópe si prin urmare se arunce respunderea ce ar putea se rezulte din a cesta lucrate asupra unor persone cari pot, nici nu cunojența de dinsa.

Eta impregurarea in care a fostu datu ordinul incriminat:

In cursul lui Aprilie 1867, d. Franz Jean, carelașii, a declarat la vama Bucuresci importajunea a doue trăsuri sosite din Viena, la adresa d-ei sele. După inregistrarea declarației d-lui Jean, aginti vămii, procedându la revisiunea prescrisă de reglementul de administratiune alu vănilor, au găsitu intruna din trăsurile presintate, mai multe mici obiecte, tote in valore de 800 lei vecchi aproximativu. Aceste obiecte, intrându in categoria de prisosu peste marfa declarata, agenții vămii au incheiatu procesu-verbalu pentru confiscarea loru.

De uadat cu procesul-verbalu de confiscare, supusu, conformu regulelor, la aprobația ei, administratiunea centrală a vănilor a primitu si u petițione prin care d. Franz Jean arăta că, din cauza unei greșeli a corespondintelui seu la Viena, si mai alesu din cauza unei intăriji a curierului postei austriace, d-sea nu numai nu a avutu cunojența de afarea in trăsură a obiectelor declarate de contrabandă. daru anca nu scia că aceste obiecte i se trimisera. Areările d-sela, d. Jean le-a dovedit adeva-

rate presintându scisorile prin cari i se dedea avisul, atât de expedirea trăsurilor cătu si de expedirea obiectelor oprite, scriitori din cari cea din urmă purta timbrul postei austriace cu data de mai multe gile posterioare la data procesului verbalu de confiscare. Nu mai putea daru administratiunea centrală a vănilor se suspecte cătu de putința bona credința a d-lui Jean si nici era in dreptu se aplică. In casul d-sela, dispozitia pe temeiul căria, in materiile de operații vanali, erore nu se primește ca scusa, caici, in acestu casu erore chiaru nu era imputabile d-lui Jean. Pentru asemenea cuvenția administratiunea centrală a vănilor a trebuit se anulese procesul-verbal de confiscare — deși dresat in lote regule — si se ordonea da se restitu d-lui Jean, după plata dreptului de importajune, obiectele oprite.

In cîtu pentru cuvintele de „favorul particulară etc.“ asupra căroru, printun artificiu alu artei Typografului, se atrage cu deosebire băgarea de semă a cititorului, este de mărturisit că ele suntu forte reu intrebatinge si că, cu putința rea voință, li se poate da unu înțesu cu totu altul de cătu acelui ce administratiunea centrală a vănilor a vorbit se pue in ele. Adeverul este că acesta administratiune nu a avutu altă intenție de cătu acea-a da pune pe agintii vanali in pază contra închipuirei că, prin anularea procesului verbalu relativu la confiscația obiectelor d-lui Jean, se facea u a atingere principiul că erore nu poate fi invocată ca scusa, si de a da se înțelgă dișilor aginti că mesura luată in privința d-lui Jean, nu poate constitui unu precedent in totu casurile de erori.

Cerindu-v' ertare ca am usat u camu multu de ospitalitatea diariului domniei-vostre, v' rog, domnule Redactore, se primiște incedințarea prea osebiei mele consideratiuni.

N. Steriadi.

Mart 9 (21) Ianuarie 1868,

MIRABEAU.

(A vedea No. din 10 Ianuarie.)

Daru se resumănu pe Mirabeau la acesta epora, caici viață sea are mai multe faze.

Trăise uia viață aspră in inchisori, incercase asprimele si privajunile exilului, scriese asupra politici, formulase codici, apăse propriele sele canse, redigase memorioru, propagase glotelor, rupsese in faci cu casă, visitase Englerta, studiasse Elveția, locuise in Olanda, observase in Prusia, pe rându militar, prizonier de statu, victimă a tiraniei, omu de cabinet, omu de litera, omu alu trebilor, omu alu plăcerilor, omu alu diplomaciei, omu alu curți, omu alu porofului, elu meditase, suferise, comparase, judecase, legiferase, tiparise. Educaționea sa parlamentară era si facută, căndu parlamentul nu era anca deschis. Elu vorbia limbă politica, pe căndu cei-l-alii abia o bucheria; si vorbia mai bine de cău avocații, mai bine de cău predicatorii amvonelor; elu era oratoru inainte de a se areta, inainte pote de a sei elu insu-și. Era se se facă gubernorul precum si oratorul Constituentei, principale tribunei, dascălul elocinței, si pentru ca se dicemnă totu, cea mai inalță personificare a revoluționei din 1789.

Revoluționea din 1789 a fostu celu mai mare evenimentu alu timpilor moderni. Filosofii prim scierile loru, parlamentele prin resistinția loru, curtea prin nebunile sele chielui, clerul prin escesul prodigilităii, poporul prin miseria sea, financiile prin banquerutele sele, legislatiunea prin abusul său, contra cărora luptau statele unite ale Americii si Englerta cu civilizaționea si progresul loru, anunțau u catastrofă.

Vechia societate a părinișorul nostru se sguduse din versu si pina la temehă, reparaționea era imposibile.

Căndu adunarea Statelor generali fu convocată, unu lung strigat se ridică spre a cere: egalitatea inaintea legi si a dărilor, precum si dreptul de reprezentajune la legislativa se nu fi monopolul numai alu unor.

Mirabeau se inainteză in cariera sea ca un uriaș. Nobilu, elu conduce la luptă burgessia, contra nobilei de la Aix care-lu, găsește nebunesc din rândurile sele, supu deșertul pretestu că elu nu posedă proprietate. Mirabeau se intărtă si, comparându-se cu Gracu, proscrisu de Senatul Romanu,

face ordinului nobiliaru acestu formidabilu adio: „In tote lările, in toți timpii, că mari au prigontă, fără crutare, pe amicii poporului și, decă, nu scu prin ce combinare a norocului, sa ridică vră unul din senei loru, pe acela mai alesu ei baibisibili, pentru ca se inspire teroare.“

Astfel pergi celu din urmă Gracu de măna patricianilor, de si ibisibl de morte, elu asvirli cu pulbere spre ceru, chărmăndu pe deul resbunar si, din acesta pulbere născu Marius. Marius mai puin mare pentru că exterminase pe Cimbrii, de cătu pentru că abătuse in Roma aristocrația nobiliară.

Este in antichitate unu muvimentu mai oratori? Acesta bucată este de uă înaltă elocință, si se termină, prin acesta frumosă profetie,

„Privelegiile se voru sfarsi, dea poporul este vecnic.“

Acestu mandru respunsu amuji pe adversarii sei si Mirabeau se asvirli cu totul pe calea democrației. Uă dată pe acestu teram, democrația se întări, se întinse, se lăsi. Mirabeau lupta ca unu atletu contra privilegiilor nobilei si ordinilor clerului, cu totu puterea logice sele si cu totu energia neindu pletele sele vineție.

Au disu unu ca puterea lui Mirabeau sta in largimea peptului se, si in pletele dese ale comei sele de leu; că se asvirlia asupra adversariilor sei cu mugetele si furia unu torrentu; că-i resturna cu privirea sea; că-i turta cu puterea vocei sele asemenea tunelui. Déră acesta este a lăuda calitățile esteriore ale portului, ale organului, si ale gestului, precum si ar lăuda cine-va pe unu gladiatoru alu circului seu pe unu comedianțu. Acesta nu va se dică a laudă pe acestu mare oratorc cumu trebuie se să laudat.

Negresiut, Mirabeau, datoru multu la incepul carierii sele oratoru, prestigiului numelui se; căci elu era stăpenu alu adunării prin renumele vorbei sele, afară din cameră, si pina a nu fi deputat.

Negresiut, Mirabeau, datoru multu si inferiori adversariului sei. Abate Maury nu era de cătu unu elegant ritor, Cazales avea numai vorba lesnică, Sieyès unu metafizicu tăcutu, Thouret unu jurisconsultu Barnav uă speranță.

Déră aceia ce facu incomparabila sea domnajune asupra adunării suntu facultățile sele, secundantea imaginajunei sele, imensiitatea studiilor si a cunoștințelor sele, este mărimea si intinderea vederei sele politice, soliditatea dialecticei sele, profunditatea discursurilor sele, vehemția improvisațiunilor sele si tăsiul replicelor sele.

Căndu suntu de departe acel timpi de timpi nostri! atunci poporul Parisului intregul sua parte la discuționile legislative. Uă sută milii de cătăianii umpleau Tuillerile, piata Vendome, stradele din pregiură, si 'si da din mană in mană buletinurile copiate, citite in glotă, asupra vicisitudinei să-căia desbatere. Era atunci viață publică: Națiunea, cetățienei, adunarea, erau toți in asteptarea evenimentelor mari, plini toți de acea electrică emociune, cei ce măria spectacolul tribunei si triumful elocinței.

Camerile noastre actuali nu suntu, adesea, decătu sefi fara soldați. ei nu represinta de cătu opinii sterse, partidele si mușrite, fracțiuni ale fracțiunilor si căte uă dată unităti; ei nu facu altu sgomotu de cătu sgomotul vocei loru.

Din contra, Mirabeau represinta si conducea epoca sea. Pare că-lu vede cineva in năoptea furtună a trecutului, in picioare pe munte, ca unu altu Moise in mijlocul fulgerilor si ala trăsnetelor, înințat in braciile sele tablele legii, cu fruntea in coronație de uă aureola de focu.

La vocea lui Mirabeau Statele generali se adună, la lumina făcliei sele ele mergă. Ordinul nobilei se făsă și se revoltă. Mirabeau temperă, prin înțelepicuinea sa nerăbdare burgessiei. Linguașisce, măngie onorăza minoritatea clerului pentru ca se o atragă in rândurile sele, si presupune reguli cugete ca ale sele case se intimideze pe nobilei.

Pentru a se facilita publicarea acestei opere, se deschidu liste de abonamentu sub următoarele condiții:

Opera va apare in 12 broșure de cte 3-5 cole broșura, in octavu mare si prevedută fă care cu cte unu tablu care se represinta celu mai importantu subiectu din acea broșură.

La fă care 2 luni va apare căte uă broșură, care se va spedea imediat la adresa abonatului, si astăselui publicarea operei întrigi se va termina in douu ani.

Prima broșură va aparea la 1 Apriliu 1868.

Prețul abonamentului pentru întrăga publicație este de trei galbeni plătiți de uă data cu subscririția.

Abonamentele se facu la toate librăriile, la toți profesorii si institutorii, precum si la toate primariile si stațiile telegrafo-postale din teră.

Listele de abonamente, din preună cu prețul abonamentului se voru trămite pe adresa sub-semnatului prin tipografia d-lui Jón Weiss, strada biserică Ieni No. 1.

Dela

UA NOUA FOIA POLITICA

De la anul nou 1868 apare supătitul DER OSTEN ua făia septimăna politica acările întă este a se înțelege cu poporele Austrie și mai cu sămă a sci ocupă multă cu circumstanțele grave ale orizontului. Aceasta e de ajuns pentru a caracteriza publicul care trebuie se se intereseze de această făie. Făia DER OSTEN este u prejōasă completare a qiaristicei vieneze, și în realitate este Wiena între cele capitalele europene mai potrivită spre a fi locul unde va apărea u făie, care va da informații despre starea politică economică și socială a reșerului Europei.

Această făie este fundată de unu Români și dacea-a se și ocupă cu multă zelul de cestijunile ce ating pe Români. Nu vom sci face u mai bună recomandare Românilor și străinilor ce locuiesc în România, cărui doresc a se abona la unu qiaru germanu bine redactat și de celu mai mare interesu, de cătă a se preferința qiarului DER OSTEN.

No. 27. 3d.

BALURI

în Sala Slătinenu, la care sunt invitați toți membrii precum și alii particolari introdusi de către mempri.

Sala va fi bine decorată. Biletele de intrare cete un galben pentru membri și duos galbeni pentru introduși și valabile pentru ambele baluri se afișă la D-lorul Adolf Ulrich, J. W. Sotsek, Sander, Calea Mogoșeui. B. de Seutter, Str. Lipscanilor. Consiliul Societăței.

No. 27. 3d.

BALURILE SOCIETĂȚEI DE

dare la semnă - Societatea de dare la semnă a arangiată pentru 20 Ianuaru și 3 Februaru st. v.

DOUE

Tache Garabet Aslan

Frații Garabet Aslan

Prinuji D-lorul Incedință o-

sebițe n-ele stime. Gar. H. Aslan

Pitești, 1 Ianuare 1868.

No. 15. 3—2d.

DE CLARATIE. Sub-scrișul de-

clară că Comerçul e l'anu

intreprinsu supt firmă Garabet Hagi

Aslan și mai pe urmă și fiu în cur-

gere de 45 ani, aq găsimu bă-

trână în această misie, voescu a-lă-

preda asupra fiilor mei, cari voră

presa firma.

FRATII GARABET ASLAN.

Sub-semnăndu se care din D-lorul

modulu următor:

Alecu Garabet Aslan va subscrive

Frații Garabet Aslan

Prinuji D-lorul Incedință o-

sebițe n-ele stime. Gar. H. Aslan

Pitești, 1 Ianuare 1868.

No. 7. 12—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.

DE VINDARE. O Moșie de câmpu

en apropiere de Oltenia și Că-

lăraș, în mărime de 150 stinjini,

(Masă) lăstinea, și aproape 6,000 lun-

gimes. Doritorii se voră adresa în

București la D-lui Stefan Ioanide

Banchierul, Strada Germană No.

21. No. 14. 4—3d.